

«Οὐκ ἦν ἀντοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι»

Ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη

Τότε δὲν θέλησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς Βηθλεὲμ καὶ τὰ πανδοχεῖα τῆς ν' ἀνοίξουν τὴν πόρτα τους καὶ νὰ ὑποδεχτοῦν τὸν **Οὐράνιο ἐπισκέπτη**. Ξένος ὁ ἐρχόμενος Χριστός, πού ὅμως ὁ ἴδιος εἶναι ἡ παγκόσμια ξενία, ἀφοῦ στὴ Σάρκα πού προσέλαβε φιλοξενεῖ ὅλο τὸν κόσμο. Σήμερα ὑπάρχουν τόποι ἀφιερωμένοι στὸν σαρκωμένο Θεό, στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ἄν κάθε ναὸς καὶ ξωκκλήσι λογίζεται, καὶ εἶναι, μία ὀρατὴ φάτνη τοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχουν δεκάδες χιλιάδες τόποι τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι βεβαίως ὁ Χριστός καὶ ἡ **οὐ - τοπία**, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ **τόπος**. Οὐ - τοπία ὡς Θεός. Δὲν χωράει ὁ Θεὸς σὲ ἓνα τόπο. Ὡς ἄνθρωπος ὅμως εὐδόκησε νὰ ταπεινωθῆ, νὰ μπῆ στὰ ἀνθρώπινα μέτρα καὶ νὰ βρῆται καὶ σὲ ἓνα τόπο, εἴτε ὁ τόπος αὐτὸς εἶναι ἓνας Ναός, εἴτε εἶναι μία σύναξις, εἴτε εἶναι μία εὐσεβῆς καρδιά.

Ἄρα δὲν μπορούμε νὰ ἐπαναλάβουμε γιὰ τὰ σύγχρονα Χριστούγεννα τὸ «ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. β' 7). Ἐκεῖνος ἔχει τὸν τόπο Του, τὸν συγκεκριμένο, ἂν θέλετε, τόπο, τὸ Ναό Του, πού συνάγεται τὸ σῶμα Του, οἱ πιστοὶ μαθητὲς Του. Γιὰ τὴν λαχτάρα τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Πατρίδας μας μπορούμε νὰ ποῦμε, ὅτι ὁ συγκεκριμένος τόπος τοῦ Χριστοῦ εἶναι δυστυχῶς ἀπροσπέλαστος. Τόπος ὑπάρχει· **τρόπος** νὰ προσέλθουν «ὄσοι πιστοὶ» στὸν ἱερὸ τόπο δὲν ὑπάρχει.

- Μᾶς λένε, ὅτι μπορούμε νὰ κάνουμε Χριστούγεννα καὶ μὲ κλειστὲς τὶς ἐκκλησίες. Νὰ ἀνοίξουμε διάπλατά τὰ **φυλλοκάρδια** τῆς ὑπαρξῆς μας, γιὰ νὰ γεννηθῆ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς. Ἀσφαλῶς ἡ καρδιά μας εἶναι ὁ πιὸ εὐλογημένος γιὰ τὸν καθένα τόπος τοῦ Χριστοῦ. Μὰ ὁ πιστὸς δὲν θέλει τὸν Χριστὸ μόνο ὡς ἱερὸ βίωμα τῆς καρδιάς του. Τὸν θέλει καὶ **Οἰκοδεσπότη** τοῦ μεγάλου Δείπνου. Δὲν Τὸν θέλει μόνο ὡς συναίσθημα. Τὸν θέλει καὶ ὡς «τροφήν τοῦ παντὸς κόσμου». Δὲν Τὸν θέλει μοναχικά. Τὸν θέλει καὶ ἐκκλησιαστικά. Τὸν θέλει καὶ στὸ **Εὐχαριστιακό** Του τραπέζι.

Ὁ Χριστός, σὲ ἀντίθεσι μὲ ὄσους καὶ ὄσα ἐμποδίζουν τὸν ἐκκλησιασμό μας, θὰ μᾶς προσκαλῆ, λέγοντας: «Καὶ ἔτι τόπος ἐστίν» (Λουκ. ιδ' 22). Ὅχι γιὰ 1, ὄχι γιὰ 9, ὄχι γιὰ 15, ὄχι γιὰ 25, ὄχι γιὰ 50, ἀλλὰ γιὰ ὅλους...

- Βέβαια οἱ συνθῆκες μὲ ἀφορμὴ τὸν κορωνοϊὸ δὲν ἐπιτρέπουν **συνωστισμοὺς** σ' ὅποιοδήποτε τόπο, ἀκόμα καὶ στὸ Ναό. Αὐτὸ τὸ δέχονται οἱ πιστοί, ὄχι μόνο ὡς ὑπακοὴ στοὺς λοιμωξιολόγους καὶ ὡς **ἐφαρμογὴ** τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖγμα **ἀγάπης**. Γιὰ τὸν ἰὸ τῆς παρουσίας πανδημίας δὲν ὑφίσταται τόπος ἄβατος!

Στὸ ἓνα ἄκρο, λοιπόν, βρίσκονται ὄσοι ἀρνοῦνται νὰ τηρήσουν τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα. Στὸ ἄλλο ὄσοι κλείδωσαν τοὺς Ναούς, ἢ τώρα τοὺς ἀνοίγουν γιὰ ἐλαχίστους γιὰ τὶς μεγάλες γιορτές.

- Μερικοὶ κατηγοροῦν τὴ διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι δὲν «ξεσηκώνεται», νὰ κηρύξη «ἐπανάστασι». Πιθανὸν νὰ μὴ καταλαβαίνουν οἱ «θερμόαιμοι» καὶ ἀπερίσκεπτοι, ὅτι σὲ μία περίοδο πού οἱ ΜΕΘ ἦσαν (ἢ καὶ εἶναι) γεμάτες, δὲν πρέπει ἡ Ἐκκλησία νὰ ζητήσῃ χαριστικὴ μεταχείρισι.